

SPRING 19

Nour Fog
Lina Hashim
Johnny Schmidt Erbs

SPRING19

Nour Fog
Lina Hashim
Johnny Schmidt Erbs

Vejleder: Peter Land
Tekster: Peter Land, Nour Fog, Lina Hashim, Kaspar Bonnén, og Johnny Schmidt Erbs
Fotos: Nour Fog, Seba Bruno, Lina Hashim og Johnny Schmidt Erbs
Layout: Iben West
Oversættelser: Diction
Korrektur: Lone Manicus
Tryk: Specialtrykkeriet Arco
Oplag: 1000

ISBN nr.: 978-87-971169-1-3

©2019 Kunstnernes Påskeudstilling
Udgivet af Kunstnernes Påskeudstilling for SPRING19
Kunsthall Aarhus, J.M. Mørks Gade 13
30. marts - 24. april 2019

SPRING19 er organiseret af bestyrelsen for Kunstnernes Påskeudstilling v. Lisbeth Bachman (formand), Ulla Villefrance Salling-Mortensen, Mikkel Svane Kristensen, Nalini Printz, Karina Præstegaard, Kamilla Jørgensen, Trine Lund, Kirsten Holm Nielsen, Ulrik Lund samt forretningsfører for KP, Ole C Hansen.

Tak til
East Wing Gallery, Dubai

SPRING19 er støttet af Statens Kunstfond, Aarhus Kommune, Det Obelske Familiefond, Knud Højgaards Fond og Aarhus Stiftstidendes Fond.

Denne udgivelse er støttet af Aart de Vos, kunstnerartikler.

info@kp-spring.dk
www.kp-spring.dk

SPRING19

AARHUS
KOMMUNE

DET
OBELSKE
FAMILIEFOND

STATENS KUNSTFOND

Knud Højgaards Fond

Stiftstidendes Fond

- GRØNBLÅT 1988 -

2019 عيب رعرع م ف م ك ب أب حرم

Welcome to SPRING19

مه نأل اوريتخا سانأ مه عيب رل رعرع م ف نونانفل
حصفال رعرع م ف صاخ روصب مهيل راطنأل اوتفل
هذه ف كراشي .أقابس تميقأ يتل نونانفلل
ينوجو مشاه انيلو ،جوف رون ةثالثل نونانفل ةنسل
لامتك اني ل ةرتفل هذه لالخ تنك .سبري تديش
نينانفلل أدرم يتفص ب رعرع م لأط برم ،رعرع م
نينانفلل ةعباتم يل أعتمم ناك دقو ،نيراتخم
ل .ةرتفل هذه لالخ 2019 ماعل عيب رل رعرع م ف ةثالثل
مهو ،ةدعتم تايفلخ نم نوردحن عيب رل رعرع م ونانف
ةفلتخم ةيفن تادنجنأ يلع نوركري

تاوصلأاو تحنل نونف نمضت لاغشأ رعرع رج
لمعل يرعيو .كلذ ريغو تاحولل روصلو تازي هجتالو
ةعتمم لكشأل هذه ربع ،تالال ح ب ف
نوبغري يتل لاغشأل مهسفنأب نونانفل راتخا دقو
اه رعرع م ف

نينانفل عم ءآل لدابت ف لثم تي يرود ناك
يتل تاشاقنل زيفحتو ةلئسلأا حرطب مهاسملو
ف لثمأل ةيفيكل احاضي ف مهاسم نأ اهأنش نم
حصفال رعرع م عيب رل رعرع م قاي س ف لاغشأل رعرع
نينانفلل

ةمكلل كلمي نم وه نانفل نأ يلع زكراً أمئاد تنك
ةريخأل

رعرع حاتتفا نم ةرتف لبقي صنل اذه ةباتك ترج
نم ةباتكل اظحل ف نكمتأ ملف كلذلو ،عيب رل
يتا اءاحم لالخ نم نينأل ال .اهلامتك دنع لاغشأل ةدهاشم
يباجي إساسح! يدل نوكت دق فينوجو انيلو رون ع
نوكيس ةنسلل هذل عيب رل رعرع م نأ نم دكأتم انأو
ةعتمم ةبرجت

2019 دنال رتيب

The artists at SPRING are people who have been selected because they have stood out at previous KP exhibitions. This year the exhibition features three artists: Nour Fog, Lina Hashim and Johnny Schmidt Erbs. In the lead-up to the finished exhibition, I have been affiliated with it as a guide for the selected artists, and it has been my pleasure to follow the three artists at the SPRING 2019 exhibition during the course of the process.

The SPRING artists come from very different places and focus on very different artistic agendas.

There will be works including sculpture, sound, installation, photography and painting etc. In some cases, works will incorporate elements of some or all of these elements.

The exhibitors themselves have chosen which works they would like to exhibit.

My role has been to act as a sparring partner for the artists. To contribute by asking questions and discussing issues that will help clarify how the works can be best presented in the context of exhibitions such as SPRING and KP.

But the focus remains as it has always been, that it is the artist who has the last word.

This text was written some time before SPRING opened, and, therefore, I have not had the opportunity of seeing the finished works at the time of writing. But through the conversations I have had with Nour, Lina and Johnny, I feel very positive about it. And I'm sure this year's SPRING will be an exciting experience.

Peter Land 2019

Velkommen til SPRING19

Kunstnerne på SPRING er jo folk, der er udvalgt, fordi de har gjort sig særligt bemærket på tidligere års KP-udstillinger. I år er det de tre kunstnere Nour Fog, Lina Hashim og Johnny Schmidt Erbs. Under forløbet frem mod den færdige udstilling har jeg været tilknyttet udstillingen som vejleder for de udvalgte kunstnere, og det har været mig en fornøjelse at følge de tre kunstnere på SPRING-udstillingen 2019 undervejs i forløbet.

SPRING-kunstnerne kommer fra vidt forskellige steder, med fokus på meget forskellige kunstneriske dagsordner.

Der bliver vist værker som inddrager skulptur, lyd, installation, foto, og maleri m.m. I nogle tilfælde arbejdes der på tværs af disse former.

Udstillerne har selv valgt hvilke værker, de gerne vil udstille.

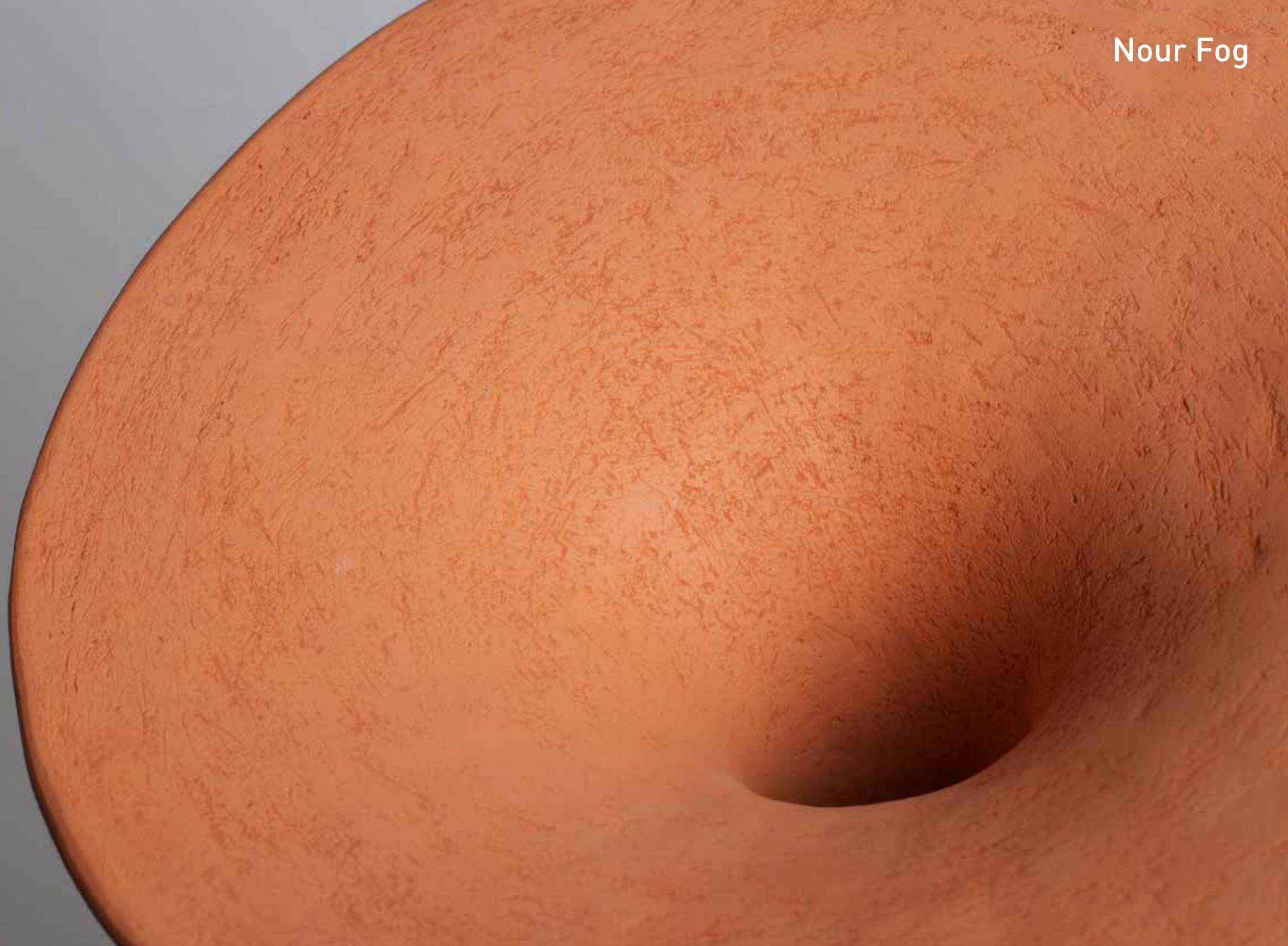
Min rolle har været at være sparringspartner for kunstnerne. At byde ind med spørgsmål og igangsætte diskussioner, der kunne bidrage til en afklaring omkring hvordan værkerne bedst kan præsenteres i den udstillingssammenhæng som SPRING og KP er.

Men fokus har hele tiden været på, at det er kunstneren, der har det sidste ord at skulle have sagt.

Denne tekst er skrevet et stykke tid før åbningen af SPRING, og jeg har derfor i skrivende stund ikke haft mulighed for at se de færdige værker. Men gennem de samtaler jeg har haft med Nour, Lina og Johnny har jeg en god fornemmelse. Og jeg er sikker på at dette års SPRING bliver en spændende oplevelse.

Peter Land 2019

Nour Fog

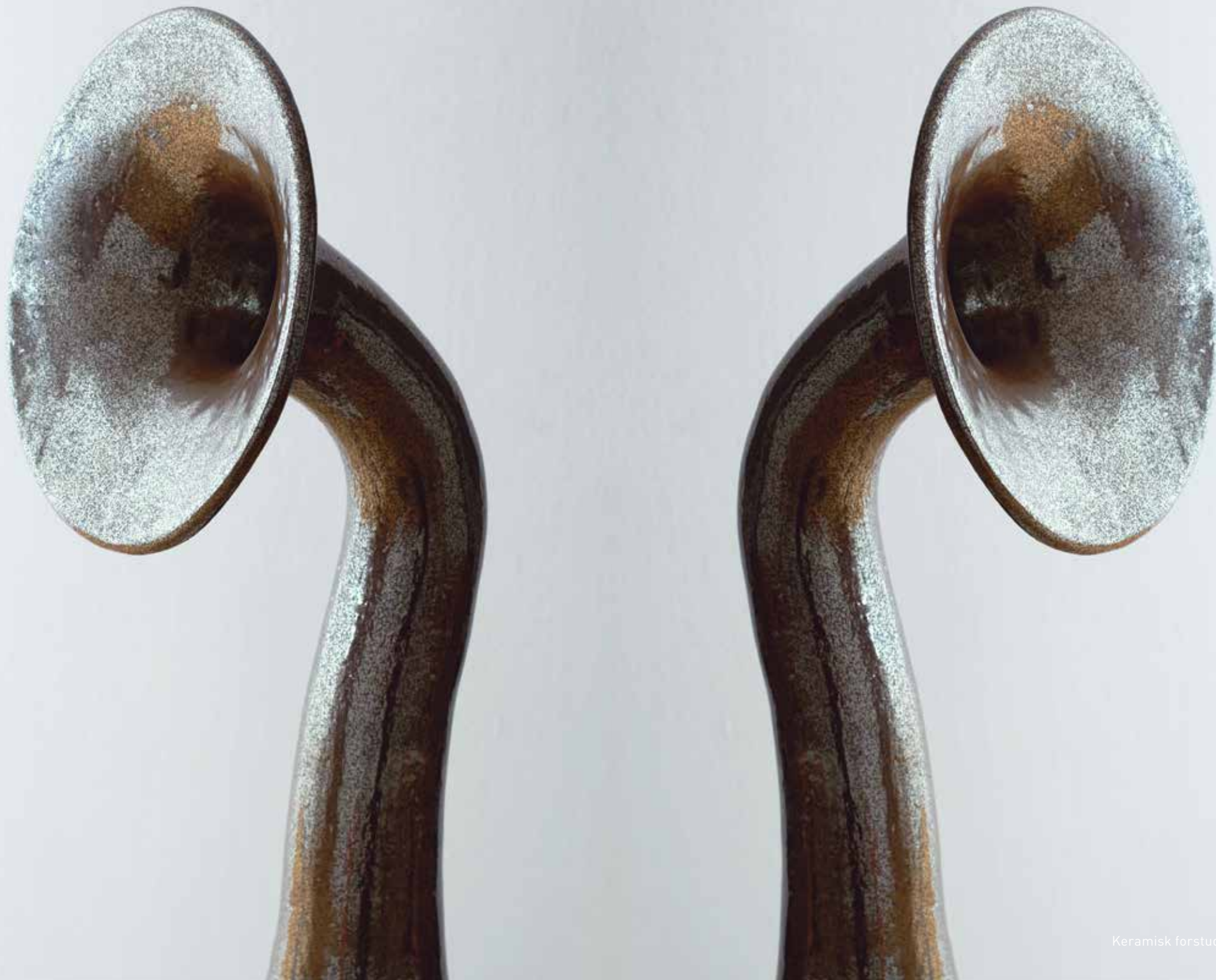
Sirene

*Et faretruende kald
en længselsfuld sang om skønhed*

*De store monokrome kroppe runger
Uden ørenlyd*

*når ordløse stemmer gjalder
Atter et brud og så stilhed*

Tidligere værker

Body Objects 2018
Keramisk skulpturserie

Shells 2019
Keramisk objektinstallation

Organ 2018
Keramiskulptur
H 60cm B 35cm D 35cm

Organ 2019
Keramiskulptur
H 80cm B 60cm D 40cm

Organ 2018
Røglæsende keramiskulptur
H 110cm B 40cm D 40cm

Johnny Schmidt Erbs

Digtede erindringer

Oprindeligt åbnede skabelsen af tidens værker op for den gentagende iterative proces, i form af en foranderlig, udfordrende og utopisk oprindelse. Motivet stod klart, at man som udøvende konstruktør måtte gå i dialog med materialet og de maleriske kvaliteter, som fortællingen skulle formidle. Omvendt så tog motivationsfaktoren sit afsæt i nyfortolkninger over tidligere værker, med henblik på at trække forhenværende valg i en usikker og udfordrende retning. Denne faktor kan naturligvis siges at have anlæg for en genetisk blindgyde, da dens krumme udmundning gang på gang skulle vise sig som anerkendelsen af, at en tilegnet kunstnerisk identitet ikke kan negligeres i form af et personligt opgør. For selvom det viser sig, at man i et kort øjeblik skulle være i stand til at passere sig selv, så vil man altid ende op med at forskyde perspektivet for opfattelsen af ens egen eksistens.

Som konsekvens af denne anerkendelse var det indlysende, at man kunne se sig nødsaget til at hacke udtrykket for at søge tilbage til det oprindelige før bevidstheden om en geografisk selvopfattelse. Og i forlængelse af denne frigørelse tager værkerne specifikt afsæt i en udtryksform, som retter sig imod en procesorienteret forståelse og fortolkning over biografisk digtede erindringer. Her er det min opfattelse, at mennesket ofte har en udpræget tendens til at romantisere det forbipasserende moment, og dermed kan man yderligere sige, at tendensen til en fremkaldelse af nostalgiske erindringer ofte bunder i brudstykker og naive spor af troværdige selvbiografier. Og dermed handler denne serie af værker heller ikke om en logisk gengivelse af momenter, men snarere om hvordan vi opfatter dem.

Poem memories

Originally, the works that were created at that time, paved the way for the repetitive iterative process, using the form of a changeable, challenging and utopian origin. The motif was clear that as the overall creator of the work, one had to engage in a dialogue with the material and the picturesque qualities that the narrative was intended to convey. Conversely, the motivational factor started with recent interpretations of earlier works, with the aim of pulling choices that were selected earlier in a riskier and more challenging direction. We might say that this factor is obviously rooted in a dead end genetically since its curve proved time and time again that the recognition one gives to artistic identity cannot be ignored as a personal means to an end. Because even if it does portray that one is, for a short moment, capable of surpassing oneself, one will always end with a distorted view of how one's own existence is perceived.

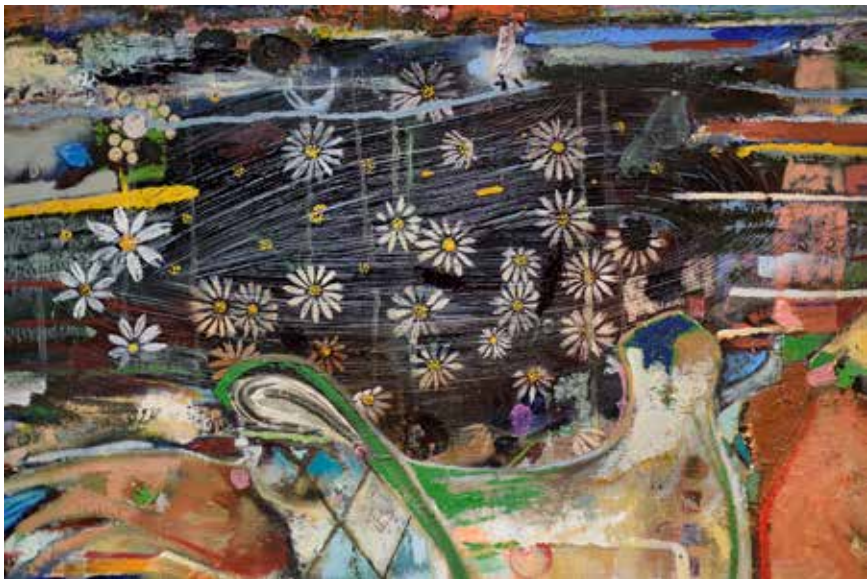
By acknowledging this fact, it became obvious that it might be necessary to hack the expression in order to search for the original before any awareness of spacial self-perception can be gained. And continuing in this liberating mode, the works are specifically based on a form of expression that addresses a process-orientated understanding and interpretation of biographical poems. Here, it is my opinion that humanity has a distinct tendency to romanticise the fleeting moment and thus a tendency, you might say, to evoke nostalgic recollections that are often based on nothing more than mere fragments and naive traces of credible autobiographies. And thus, this series of works is not about a logical representation of moments, but rather about how we perceive them.

Venø bugt, 138x170, olie på lærred

karusellen, 170x100, olie på lærred

detaljer

Komplikation om styrkeprøve, 170x200, akryl & olie på lærred

detaljer

Diligence, 170x200, akryl & olie på lærred

detaljer

Strejfet / The Touch

I en serie fotograferer Lina Hashim håret på kvinder, der ellers skjuler deres hår bag slør. Hashim viser for os andre, hvad sløret gemmer, uden at kvindens identitet bliver afsløret. I et andet værk fotograferer hun i smug unge mennesker, der på særlige skjulte steder og uden forældrenes vidende søger intime kærlighedsforhold. I et tredje værk farver hun fundne fotografier af selvmordsbombere med blod.

Lina viser os ind i de eksistentielle sprækker, man nødvendigvis møder, når man vokser op med flere kulturer og et fremmed kulturelt bagkatalog. Hvilke dilemmaer, hvilken dobbeltmoral og hvilke udveje man må finde, når man bliver stillet overfor de kulturelle udfordringer og stereotyper, man ramler ind i, når man kommer til et andet land. Hun undersøger de regler, der har været gældende for hende selv, og som hun også har måttet spejle sit eget liv i.

I sit værk *Strejfet/ The Touch* går Lina Hashim endnu mere personligt til værks. Et parforhold ender da Lina med sit lille barn flygter fra sin mand og søger tilflugt på et kvindekrisecenter. En hjernerystelse og det forhold hun er blevet i for længe, kaster hende ud i en dyb krise. I sin krise leder hun efter forskellige løsninger for at komme videre. Hun får psykofarmaka, sovepiller, beroligende piller og hun bliver indlagt.

Men alle de tiltag hjælper hende kun lidt eller midlertidigt. Og hun søger videre med sin kultur og sin kunst som hjælpestang: Hun har tidligere interesseret sig for den mere mystiske del af Islam og kontakter forskellige magikere, også kaldet saher eller rouhani for at finde hjælp der.

I sin søgen undersøger hun det magiske univers, som er rodfæstet dybt i Islam, men som den mere officielle Islam tager afstand fra. Det er et univers med ånder (djinner), hjælpende djinner, med forbandelser,

rensende ritualer og magikere. Hun er flere gange ude for at magikerne kan se dybt ind i hendes private liv, og som sendte sms'er til hende på tidspunkter for at fortælle hende ting der ville ske og som så efterfølgende sker og om ting hun har gjort, som de ikke har haft en chance for at vide noget om.

Kunstneren og mennesket er i et område hvor rationalisterne må stå af. Så meget desto mere giver det os andre et blik ind i en verden, som er magisk. Et univers som menneskeheden altid har befundet sig i, hvor ånder bor sammen med os og som visse personer kan trænge ind i og åbne for os. Disse veje har mange traditioner, den findes i kabbalah, i kristendommens mystik og ved djævluddrivelser, og i de polyteistiske naturreligioner, hvor stoffer som peyote, spids nøgenhat, ayahuasca er nogle af de midler shamanister bruger for at nå ind i det transcendent univers. Men ånderne findes altså også i de mere mystiske grene af Islam og altså ikke kun i 1001 nats eventyr.

Flere af de magikere Lina kontakter fortæller uafhængigt af hinanden, at der er kastet en forbandelse over hende, og at det er en stærk trolddom. En helbredelse er kun mulig med hjælp fra ånder, altså djinner. For at få hjælp skal magikerne kende den pågældende moders navn. Ikke faderens, det sikre blodsband er vigtigt. Tankevækkende i en religion der ellers kun lægger vægt på mandens navn. I Koranen nævnes kun ét kvindeligt navn, ellers beskrives kvinderne ved deres slægtsbånd til mænd!

At påkalde djinner kræver et særligt ritual, hvor man for at komme i kontakt med djinnerne skal ind i forbudt område, i det der er haram, altså urent. Den, det gælder, skal indgå en ceremoniel forbindelse med magikeren eller en stedfortræder for magikeren, i et symbolsk og rituelt samleje.

Kønsakten, som ikke behøver at være et fuldbyrdet samleje, påkalder ånderne, og er ind-gangsritualet for at åbne for det ceremonielle rum og magikerens kontakt til de hjælpende djinner. Linas værk viser aftrykket af dette symbolske samleje.

Strejfet/ The Touch er en registrering af det øjeblik, hvor kunstnerens krop i det rituelle øjeblik penetreres af magikeren for at påkalde de hjælpende djinner. Herefter fikses handlingen for os og bliver på den måde til et værk. Ikke som lys, der afsættes på en sølvholdig celluloidfilm, men som et aftryk af kroppe mod velour, og vi må selv forestille os den handling, der har skabt sporene i tæppet, der fremvises som det bevis, et offersted, en repræsentation af det, som er sket.

Der er både moralske og trosmæssige spørgsmål i værket. Et af de mest åbenbare er spørgsmålet om, hvad der får en velintegreret kvinde til at overgive sig til et seksuelt ritual, ja til et magisk univers, som for mange forbindes med en flok bondefangere, og når Lina selv lægger krop til, så bliver det til et nærgående og ubehageligt værk, både fordi der ligger en underkastelse deri, men også en desperation. Det er den verden, de spørgsmål som Hashim konfronterer os med.

I dag er alt blevet digitalt, men engang var fotografier analoge processer. Lys der gennem en linse i et kort tidsrum lukkes ind i et mørkt kammer på en lysfølsom flade. Den der har stået i et mørkekammer og fremkaldt billeder kender magien, når et billede kommer frem på et papir efter at være blevet belyst og så blive lagt i et kemisk bad, hvor billedet langsomt kommer frem. Som om mørkekammeret var et sted, der kan fremkalde vores erindring eller endda vores ubevidste. På den måde blev fotografiet også en psykisk proces, en måde

at fastholde særlige vigtige spørgsmål og begivenheder.

En kvalitet, der på en måde er gået tabt i en digital tid, hvor fotografiet er blevet et så umiddelbart og hurtigt medie, hvor der ikke er nogen tidslig forsinkelse, men oftere eksisterer som noget, der skal dokumentere, at vi er her lige nu, som et parallelt spor til virkeligheden, mens det gamle kamera har de her hemmelige mørke kamre imellem os og begivenheden til at forhale processen med. Det er i det mørke kammer, vi befinder os i som et mørkt sted mellem begivenheden og den observerende. Et mørkt kammer som Lina selv må gå ind i for at finde ud af, om der i det mellemrum mellem os selv og verden findes et ånderige, der har kastet en forbandelse over hende. Men også det mørke kammer vi som beskuer må stå i.

Det konkrete står belyst, som i mange af Linas andre værker, der alle søger at stille noget frem, så det ikke kan undgå at stille spørgsmål, ja hun søger de spørgsmål hun må stille sig selv i sit liv.

Hvilke præmisser er det, vi lever under, hvem laver reglerne i en kultur, vi ikke kan undsige os, en kultur som i sidste ende fanger os, som i de tæpper vi byggede huler under som børn både for at skjule os og for finde en vis tryghed.

Strejfet/ The Touch, er et tæppe med nogle spor vi som beskuere, som lidt for intime deltagere, og vi må som detektiver forsøge at deltage i den historie som er Lina Hashims, men ikke kun hendes. Vi kender egentlig historien alt for godt, ja til hudløshed, kroppen der udsættes for prøvelser, vores forsøg på at holde sammen på os selv.

Kaspar Bonnén

Strejffet / The Touch

In a series of photographs, Lina Hashim shows the hair of women that would otherwise be hidden by their veils. Hashim shows us what is hidden behind the veil, without revealing the women's identity. In another work, she has taken shots of young people in an alley seeking intimate love relationships without their parents' knowledge. In a third work, she paints photographs that have been found of suicide bombers with blood.

Lina shows us the existential rifts you inevitably confront when growing up amid different cultures, and the baggage that comes with originating from a foreign culture. What dilemmas and double standards you face, what to do when confronted with the cultural challenges and stereotypes that you encounter when you come from another country. She examines the rules that applied to her, which reflect how she has been forced to live her own life.

In her work Strejffet/ The Touch, Lina Hashim gets even more personal with her work. After a relationship ends, Lina escapes from her husband with her small child and she seeks refuge in a women's crisis centre. A head injury and the relationship that she had held onto for too long threw her into a deep crisis. During this crisis she searches for different solutions to help her move on. She takes psychotropic drugs, sleeping pills and tranquillisers and is hospitalised. But these attempts to solve her problems provide scant relief or are only temporary solutions. So she delves deeper into her culture and art and uses them as a crutch: She had always been interested in the more mysterious side of Islam and she contacts various sorcerers, known as the saher and rouhani in an attempt to find help there. During her quest she explores the magical universe which has its roots deeply centred in Islam that the the more official line of

Islam denies. It is a universe of spirits , genies that help, those with curses, cleansing rituals and sorcerers. Several times she sought out sorcerers to help with her private life, who texted her now and then, predicting things that would happen that did later happen, and things she had done that they had no way of knowing were true.

Artist and man exist in an area that the rationalist cannot be a part of. All the more reason to savour the glimpse it affords us of a magical world. A universe in which man and the spirits have always co-existed, and one into which some people can enter and reveal a little of its mysteries to us. These routes have many traditions; they are found in Kabbalah, in the mystery of Christianity, in exorcism and in the polytheistic natural religions where substances such as peyote, magic mushrooms and ayahuasca would be used by the shamans to enter the transcendental universe. But spirits are also found in the more mysterious branches of Islam, not just in the tales of "The One Thousand and One Nights".

Several sorcerers that Lina contacted separately told her that she was cursed, and that it is a strong curse. A cure will only be possible with the aid of spirits, that is to say genies. For them to help her, the sorcerer needs to know her mother's name. Not the father's, as a strong blood bond is important. This in itself is thought-provoking in a religion that mostly emphasises the father's name. In the Koran only one female name is mentioned, otherwise women are only mentioned in terms of their family ties to men!

Contacting genies requires a special ritual in which, if contact is to be made, you must enter the forbidden area the haram which is unclean. The person in question must establish a ceremonial connection with the

sorcerer or their assistant by performing a symbolic and ritual form of sexual intercourse. A sexual act, which need not be fully-consummated sexual intercourse, invokes the spirits and is a ritual that opens the ceremonial space, and the sorcerer's contact with the genies. Lina's work portrays an impression of this symbolic intercourse.

Strejffet/ The Touch is an account of the ritual moment when the artist's body is penetrated by the sorcerer to invoke the aid of the genies. In this way, for us the action becomes something that has happened, turning it into a work. Not as light captured on celluloid film, but as the imprint of bodies on velvet, and we use our own imagination to visualize the act that has left its traces on the rug as evidence, a representation of what has happened.

The work contains both moral and religious issues. One of the most obvious is the question of why a well- integrated woman would surrender to a sexual ritual, a magical universe that many would view as nothing but a group of con men, and when Lina surrenders her body, the work is both uncomfortable to behold and deeply personal, not only because of the act of submission involved, but also because of the desperation it portrays. These are the issues within Hashim's world that she confronts us with.

Today, everything has become digital but photographs were once analog processes. Light was passed through a lens for a short time into a dark chamber onto a photosensitive surface. Anyone that has ever been in a darkroom and developed images knows the magic that happens when an image appears on paper after being illuminated and submerged in a chemical bath where the picture slowly emerges. As if the darkroom was a place

that could evoke our memories or even our unconscious. In this way, photography also becomes a mental process, a way of hanging onto issues and events that are important to us.

This is a quality that has been lost in the digital age, where photography has become a fast and instant medium with no time delay, often existing only as a method of recording that we are here right now, on a track that runs parallel to reality, while the old camera has the secret dark chambers between us and the event to delay the process. It is in the dark chamber that we exist, in a dark place between the event and the observer. A dark chamber that even Lina has to enter in order to find out whether the gap that exists between ourselves and the world is a spiritual realm, the one that has put a curse on her. But that dark chamber is where we can only stand as an observer.

Although light is shed on what is actually happening, as in many other of Lina's works, which all attempt to highlight something, it raises the inevitable question of whether she is really trying to discover the questions she should be asking herself in real life.

On whose terms do we live?; who makes the rules in a culture we cannot avoid being a part of, a culture which eventually wraps around us as snugly as those blankets we burrowed under and hid beneath as children, to feel safe and protected. Strejffet/ The Touch, is a blanket where the clues that have been left for us, as observers, invite us to participate perhaps a little too intimately but, as detectives, we must do our best to participate in the story that is Lina Hashim's, but is not hers exclusively. We know her story only too well, if we are brutally honest, the trials we subject our bodies to, our attempts at keeping things together.

Kaspar Bonnén

ةسملا/فيطلا

Nour Fog

www.nourfog.dk

Nour er uddannet ved Det Jyske Kunstakademi i 2016 og er bosiddende i København. Hans praksis befinder sig i et tværfelt mellem det skulpturelle og lydlige. I keramik, papmaché-pulp og i forskellige støbematerialer, har han fokus på en sårbar, følsom og sansende krop. Nour arbejder ofte lydligt med sine skulpturer, hvor tekniske elementer giver værkerne lyd. I lydgruppen Duo Demona opfører Nour glassymfonier og vokalperformances i samarbejde med Maj Kjærsg.

Nour graduated from the Danish Academy of Fine Arts in 2016 and resides in Copenhagen. His work is a blend of the sculptural and the phonetic. Using ceramics, paper maché pulp and various moulding materials, he focuses on the vulnerable, sensitive and sensory aspects of the body. Nour often works acoustically with his sculptures using technical elements to provide the sound in his works. In the sound group Duo Demona, Nour performs glass symphonies and vocal performances together with Maj Kjærsg.

وهو، 2016م أع في نونفلل دنالتوي عيميداكأ نم رون جرخت نيب هلامعأ عطاقتت. نجاهنوبوك عنيديم في نآلا ميقي كيماريسلالامعأ في زكريو. عتيوصلالو عتيحنالو نونفلال دسلالعل، عفلتخملالصلالداومو نوجعملالقرولابابلو في أيتوص رون لغتشي امأبالاغ. يسجلالو فهرمالو ساسجلال توصال عتيقنقتال رصانعال فيضرت ثيح، عتيحنالو هلامعأ (انوميديوود) عتيوصلالو عومجملال فيفو. عتيوحنملاللاغشألالإل عم نواعتلابالو توصالالءادالو عتيجاجز تايونوفسم رون ئشنئي جيسريكيام

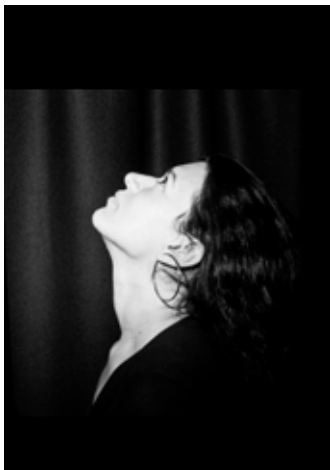
Johnny Schmidt Erbs

www.Johnnyerbs.dk

Uddannet på Aarhus Kunstakademi 2006-2010. Til dagligt arbejder Erbs i det vestjyske, hvor han fastholder maleriet som genre. Erbs er specielt optaget af dynamikken i modsætningerne, og i miljøbetingede placeringer, hvori han eksperimenterer med forskellige typer af fortællende billedsprog, der omfavner poetiske såvel som nostalgiske og oversete emner. Med respekt for maleriet bevæger han sig kompositorisk og rytmisk mellem farven, linjen og planet, som danner rammerne for en kobling mellem abstraktioner og figurative emner og for ekspressive og fysiske tiltag, der står i kontrast til et finere detaljeorienteret klassisk formsprog.

Educated at Aarhus Academy of Art 2006-2010. Erbs works in West Jutland, where painting is his genre. Erbs particularly focuses on opposing dynamics in environmentally-based locations where he experiments with various types of narrative imagery, embracing overlooked topics in a poetic and nostalgic manner. In his painting, he moves both compositionally and rhythmically between colour, line and plane, forming the framework for a link between figurative subjects and the abstract as well as expressive and physical actions that provide a contrast to finer detail-orientated classical expression.

لمع عي. 2006-2010 سوغروأ في نونفلال عيميداكأ نم جرخت دنالتوي قريزج هبشل عتيبرغلال عتيطنملال في أراهن سبريإ سبريإ. نونفلال عاونأ عيحاك مسرلا عحول لعل ظفاحي ثيح عقاومال فيفو، تاضقانتملال عيمانيديب صاخ هجوب لوغشم نم عفلتخم أعاونأ بجرجي ثيح، عتيبلالو عطيبرملال عيرعاش عيضاوم نضحت يتالو، عتيبرملال عيجاجملال غللال عحولل أمارتجا، لقتني وهو. لملهم (عينيحن) عيجلاتسونو، تايوتسمالو طوطخلالو ناولالو نيب أيعاقيلو أيتاشنإ، مسرلا عيضاومالو تاديبرجتال نيب طبارالو رطأ لكشت يتالو يتالو عيدامالو عيريبرعتال تاءاوجلالو، عه نم عيريوصلالو عه نم قد رثكالو عيديلقتال ريبرعتالو غل عم ضقانتت يرخأ

Lina Hashim

www.linahashim.com

Lina Hashim er opvokset i Danmark, men er af irakisk oprindelse. Hun har gennem det sidste årti arbejdet med at udforske den tro og kultur, som hun gennem sine forældre er opvokset med. Hun har i sit arbejde beskæftiget sig med de kulturelle mønstre og regler vi følger, og som hun med sin dobbeltkulturelle afstamning har et skarpt blik for. Hun er under uddannelse på Det Kongelige Danske Kunstakademi i København. Hun arbejder primært med fotografi men udvider sit arbejde med antropologiske studier af specifikke områder, som er beslægtet med koranen.

Lina Hashim grew up in Denmark, but is of Iraqi origin. Throughout the last decade, she has been exploring the beliefs and culture that she has grown up with through her parents. Her work deals with the cultural rules and patterns we follow, which she has a keen eye for due to her bi-cultural lineage. She is currently studying at the Royal Danish Academy of Fine Arts in Copenhagen. She works primarily with photography but has widened the scope of her work to include specific areas of anthropological study related to the Koran.

تلمع دقو. يقارع اهلصاً نأ ال، كرامندل ي ف مشاه اني لتأشن
يتل ةفاقثلاو ناميإل فاشكتسا ي ف ريخأل دقعل ي ف
اهلمع قاي س ي ف، تلغتشتا دقو. اهدلوا لالخ نم امهيلع تأشن
رظن ت يتلوا، اهعبتن يتل ةيفاقثل دعوقلوا جدامنلاب
يهو. ةددعتم ال ةيفاقثل اهتأشن مكحب ةصحاف ةرظن اهيل
نونفلل ةيكرامندل ةكيلم ال ةيميداكلأ ي ف سردت لازت ال
اهنكل، ريوصتل لاجم ي ف أساس لمعت يهو. نجاهن بوك ي ف
ةددحم تالاجمب ةيجولوب رثنأل تاساردل ي ف اهلمع تعسو
نأرق لابل ةلص تاذا.

SPRING19 værktegning

NOUR FOG

A

Sirene

Lydskulptur; papmaché pulp, lyd.

LINA HASHIM

B

Strejket/The Touch

Installation; velourstof, røg og fotogravure.

JOHNNY SCHMIDT ERBS

C

Digtede erindringer

Malerier; olie og akryl på lærred.

